

Kırık Kalem

– Kalemkeş · 11 Mart 2022

Bende bilirim elbet,
Öyle güllü dallı şiirler yazmasını.
Papatyalar için naat;
Yağmurlar için serenat döktürmesini.
Görmüyor muyum?
İlkbaharda tabiat'ın o mucizevi,
değişimini...
Son güz de, gazellerin renk ahengini.
Bağ bozumlarını... son üzümleri.
Deniz'i...
Güneş'i...
Ay'ın şavkını...
Yakamozu geceyi..
Ebem kuşağındaki her rengi.
Görüyorum bunların hepsini.
Nergis'de ki telaşı,
Begonvil'de ki asaleti,
Orkide'de ki sadeliği,
En sevdiğim renk,
Fesleğen'in yeşili.
Bi-hakkın yazarım bunların hepsini.
Bilirsin maviye olan düşkünlüğümü,
Ufuk mavisine;
Bana verdiği o uçsuz bucaksız,
özgürlük cesaretini,
nasıl da sevdiğimi!
Yazardım bunların hepsine şiiri.
Kırılmasaydı yüreğimin kalemi.
Benimkiler kırık kalem şiirleri.
"Mış" gibi mi yazmalıyım? dizeleri.
Üzülmemiş, üzmemiş,
'Yâr'dan ayrı düşmemiş gibi mi?
Kandırırken dizeleri, kandırmalı mıyım?
Kendimi.

~Kalemkeş~
M.Abdullah Aziret